

ման մը վրայ . և կ'երենայ թէ հին ատեն այս հողապատռւարին երեսը քար հագուցած էր , և քարերը ցրուած ըլլալով հիմա միայն մէջի զանգուած հողամարմինը մնացած է : Պարխապները շիտակ չեն , այլ տեղ տեղ կիսաբոլոր մարտկոցներ՝ ունէին յիսնական ուսք իրարմէ հեռու : Ո՞էկ պարխապը մէկալէն յիսուն ուսք հեռու է , և անոր զուգահետական , մարտկոցներն ալ առջիններուն համապատասխան . միայն՝ արտաքին պարսպին բարձրութիւներ սինէն տասնըհինգ ոսքի չափ ցած էր : Արտաքին պարսպէն դուրս խիստ լայն խրամ մը կար , սրուն խորութիւնը չենք կրնար գուշակել , որովհետեւ հիմա լեցուած ու մշակուած գետին է , մէկ մասն ալ բընձնոց : Խրամին ջուրը Ո՞եծամօրէն կու գար , թերեւս նաև Երասխէն , և պարսպին բոլորը դրսէն շուրջ կը պատէր : Այս միջնաթերդին մէժտեղը պղտի բլրակի մը ծայրը կը տեսնուի հիմա թագաւորի ապարանքին աղիւսակերտ հիմը . իսկ բլուրը բոլորովին քշտած քրքրած ու քայքայած հող է : Կարտէնին յիշատակած թագաւորական պալատը որ երեսուն ու վեց սեաւ ու ահեղ սիւներու վրայ կեցած է եղեր , ըլլայ թերեւս այս բլրոյն վրայ : Ամանապէս Ծավեսնիէ կ'ըսէ թէ այս աւերակներուն մէջ տեղը կը տեսնուի եղեր իր ատենը մեծ ապարանքի մը մնացուածք . բայց հիմա շնուածոց փշուրքէն ուրիշ բան չտեսնուիր :

Իսկ քաղքին շրջանակը միջնաթերդին պէս երկու կարգ պարսպով պատած էր , բոլորաշէն մարտկոցներով , որ կէս մը աղիւսով շինուած էր՝ կէս մըն ալ խրամէն հանած կաւով : Այս պարսպին շրջապատը 7,000 քայլէ : Հիմա այս մեծ քաղքաբատեղոյն վրայ ուրիշ հին շինուածոց մնացորդ չտեսնուիր , բայց եթէ քանի մը պատերու հիմունք և պղտի եկեղեցւոյ մը աւերակ :

Քաղքին կեդրոնին մօտ պատնէշնե-

րու հարաւային կողմը գտայ , կ'ըսէ Տիւպուա , տասը տասսւերկու հատ գերեզմանական կարկառներ , ձեւացած միայն հողէ անօթներու բեկորներով ու այրած սակերաց մախրով , որոնց ամէն մէկը տասնուհինգ քսան ոտք բարձրութիւն ունին :

Քաղքին լաւագոյն թաղը կ'երենայ թէ այս կարկառներու և միջնաթերդին մէժտեղով կ'իյնար : Խակ քաղքին հարաւային կողմը պարտէզներ էին որ Երասխին վրայ կը նայէին : Հիմա այս քաղաքորմին մէջ եղած միջոցը կը վարեն ու կը սերմաննեն : Պղտի գիւղ մը իրեն պարտէզներով քաղքին հիւսիսային ծայրի պատուարին ու միջնաթերդին մէջ անկիւնը կեցած է :

Եհա այս է Արտաշատ մեծ արքայանիստ ու հուշակաւոր քաղաքին հիմակուան մնացորդը : Ծանամիք ու ժամանակը միաբանած հոյակապ քաղաքը գետնի հաւասարեցին :

Տեղացոյց բռերլ :

- 1 Ավունի պալատին հիմը :
- 2 Միջնաթերդին մարտկոցաւոր պարիսպը :
- 3 Միջնաթերդին գուռը :
- 4 Քեծամօրի գետը :
- 5 Դիւլ :
- 6 Եկեղեցի :
- 7 Քաղքին բազմամարդ թաղը :
- 8 Գերեզմանական կարկառները :
- 9 Պարտէզը :
- 10 Հողապահնեցք , որ գեռ չափուած չեն :
- 11 Երասխայ հին ճամբան որ հիմա չոր է :
- 12 Հին խրամ , և հիւսիսային գուռն :
- 13 Բընձնոց :

ԵՍ

Զանա որ տղան իր զբացմունքներն իմացընէ . բայց իր մատաց դատմունքները լուէ :

Տղուն զեղ բարեկը կերպէն կրնաս իմանալ թէ որչափ կը սիրէ զեղ :

Աւելի տղոց խօփերուն ուշ կը դնենք մենք , քան թէ անոնց լուռթեանը : Սակայն աղաք կը լուեն ամենէն աւելի հարկաւոր բաները . թէ չարին մէջ ըլլայ և թէ բարեւոյն , կամ երկչոսութեան պատճառաւ , և կամ վայելուչ կերպով բացատրել չկրնանուն համար : Այս ան դաստիարակին ու հոգաբարձուին , որ լուռթեան վախճանը չգիտեր գուշակել :

ԴՈՄԱԶԷՈՑ